

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/142/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725200160
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:8725200160.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u otca, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, deti rodičov: matka D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., toho času E. XXXX/XX, E. a otec F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/X, E., toho času H. XX, I. – J., o zrušenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 2. júna 2025, č.k. 39P/54/2025-41, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním návrh zamietol (výrok I.) a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok (výrok II.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že matka sa návrhom doručeným Okresnému súdu Poprad dňa 09.01.2025 domáhala zastavenia výživného na maloleté deti od 01.01.2025. Dôvodila, že otec maloletých detí ju pripraví o strechu nad hlavou, teda o byt po jej otcovi, ona sa ocitne v podnájme, pričom otec dostane od nej 40 000 eur, takže tým bude mať výživné na deti. V doplnení návrhu doručenom súdu dňa 24.02.2025 uviedla, že má exekúcie - dlh na zdravotnej poisťovni 8 000 eur, na výživnom na deti vraj 14 000 eur u exekútora Sopka a 2 500 eur u exekútora Hruškoviča. Z predaja bytu jej ostane asi 12 000 eur, z čoho pokryje podnájom na rok a potom skončí na ulici, preto si nemôže dovoliť platiť na deti. Otcovi bude vyplatených 38 000 eur. Uznesením Okresného súdu Poprad, č.k. 28P/4/2025-16 zo dňa 20.02.2025 súd preniesol miestnu príslušnosť na konanie na Okresný súd Nitra, nakoľko maloleté deti žijú so svojim otcom v obci I. - J., teda v obvode Okresného súdu Nitra. Otec na pojednávaní dňa 02.06.2025 uviedol že s matkou maloletých detí sú rozvedení od roku 2013, bývali spolu v E., majú spolu 9 detí. Asi pred 4 rokmi sa presťahoval do B. a deti sa postupne presťahovali za ním. Býva s ním A. a C., ale aj K. a G., ktorá študuje na vysokej škole v Bratislave a je u otca iba cez víkendy. Otec býva spolu s priateľkou, stavajú spolu dom, teraz bývajú v podnájme, za ktorý platia 370 eur + energie, čo je spolu okolo 500 eur. Zarobí okolo 1200 - 1500 eur mesačne, ak sú odmeny. Ďalej uviedol, že matka dlhodobo neplatila výživné, bola aj odsúdená Okresným súdom v Poprade, dostala trest 9 mesiacov nepodmienečne, ale sa odvolala. Dlž na výživnom bol okolo 14 000 eur, a aby nešla do výkonu trestu, tak ho uhradila, pričom peniaze získala z predaja bytu, ktorý mali v podielovom spoluvlastníctve 1/2. Byt predali asi za 68 000 eur, z ktorých otec dostal 33 000 eur. Deti majú s matkou zlý vzťah a nestretávajú sa s ňou. Kolízny opatrovník s návrhom matky nesúhlasil a navrhol ho zamietnuť. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že maloleté deti A. a C. pochádzajú z manželstva rodičov, ktoré bolo rozsudkom Okresného súdu Poprad, č.k. 13P/73/2021-201 zo dňa 19.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského

súdu Prešov, č.k. 3CoP/12/2014-370 zo dňa 11.06.2014 rozvedené a maloleté deti A. a C. boli zverené do starostlivosti matky. Následne rozsudkom Okresného súdu Poprad, č.k. 14P/53/2021-50 zo dňa 09.09.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21CoP/7/2022 zo dňa 20.04.2022 boli maloleté deti A. a C. zverené do osobnej starostlivosti otca a matka bola zaviazaná povinnosťou prispievať na výživu maloletých detí minimálnym výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu mesačne na každé dieťa jednotlivo počnúc od 01.09.2021. Čo sa týka výšky vyživovacej povinnosti súd prihliadol na sociálnu situáciu matky a jej zdravotný stav, súd určil minimálne výživné, ktoré musí platiť každý rodič bez ohľadu na to aký má príjem. V tomto rozhodnom období dosahoval otec priemerný mesačný príjem vo výške 878 eur a matka bola bez príjmu. Podľa vyjadrenia oboch rodičov, má súd za preukázané, že matka je aktuálne naďalej nezamestnaná a bez príjmu. Podľa lustrácie sociálnej poisťovne matka nie je v pracovnom pomere, ani nepoberá žiadne dávky vyplácané Sociálnou poisťovňou. Na jej strane teda zmena pomerov nenastala. Otec pracuje ako automechanik v spoločnosti L. B., G. s čistým príjmom 1200 až 1500 eur v závislosti od vyplatených odmien. Maloleté deti bývajú v spoločnej domácnosti s otcom a jeho partnerkou v podnájme, za ktorý uhrádzajú cca 550 eur. Okrem maloletých detí A. a C. bývajú spolu s nimi aj ďalšie dve už plnoleté deti G. a K.. Maloletý C. navštevuje aktuálne 9. ročník Základnej školy v I. a maloletá A. navštevuje 2. ročník strednej školy v Šali. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine a § 31 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). Súd dospel k záveru, že návrh matky na zrušenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je nedôvodný. Zákon o rodine nepozná žiadne subjektívne ani objektívne dôvody, na základe ktorých by mohla byť zrušená vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu. Skonštatoval, že je povinnosťou každého rodiča platiť minimálne zákonné výživné na nezaopatrované plnoleté dieťa bez ohľadu na svoje možnosti, schopnosti a majetkové pomery. Ani nepriaznivé zdravotné, zárobkové a majetkové pomery matky nie sú dôvodom zbavenia sa tejto vyživovacej povinnosti. Napriek tomu, že súd sa podrobne nezaoberal majetkovými pomermi oboch rodičov, považoval vykonané dokazovanie výsluchom otca a oboznámením sa s písomnými vyjadreniami matky za dostačujúce. Skutočnosť, že matka doplatila otcovi zameškané výživné z peňazí získaných z predaja bytu, ktorý bol v podielovom spoluvlastníctve bývalých manželov s tým, že otcovi bola vyplatená okrem toho druhá polovica z ceny nehnuteľnosti, nie je v žiadnom prípade dôvodom na zánik vyživovacej povinnosti. Vyživovacia povinnosť zaniká až momentom, kedy dieťa nadobudne schopnosť samé sa živiť, čo znamená, že ukončí prípravu na povolanie, teda svoje štúdium. Zákon o rodine pozná situácie, kedy nemusí byť žiadnemu z rodičov určená vyživovacia povinnosť, ktorú upravuje § 62 ods. 6 a ods. 7, kedy je dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov alebo do spoločnej osobnej starostlivosti oboch rodičov, čo však nie je tento prípad, nakoľko starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje výlučne otec a deti sa s matkou vôbec nestretávajú. Na základe uvedených skutočností súd návrh matky ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie matka. Dôvodila tým, že z predaja bytu, ktorý mala po svojom otcovi, otec maloletých detí dostal 36 500 eur s tým, že jej povedal, že už nemusí platiť výživné. Poukazovala aj na ďalšie skutočnosti, týkajúce sa ich spolužitia v minulosti, a to že otec maloletých detí ju bil, týral, bil ju aj v tehotenstve. Počas desiatich rokov mal takmer každý rok novú frajerku, a je toho názoru, že deti má len kvôli prídavkom a bonusom. Ďalej uviedla, že by rada pracovala, avšak porodila 9 detí, je vyčerpaná a má bolesti. Nikdy v živote však starostlivosť o deti nezanedbávala. Žiadala zrušiť vyživovaciu povinnosť na maloleté deti A. a C., nakoľko otec dostal 36 500 eur, čo považuje za dostačujúce na celé obdobie vyživovacej povinnosti na deti.

3. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky zotrval na svojom vyjadrení uvedenom na pojednávaní a navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Matka v písomnom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla skutočnosti totožné ako v odvolaní proti rozsudku s doplnením, že od decembra už nebude mať kde bývať.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody podaného odvolania (§ 65 a § 66 CMP), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu

minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 39P/54/2025 je zrušenie výživného na maloleté deti A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým návrh matky na zrušenie výživného zamietol.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutočný stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil, pričom svoje rozhodnutie dostatočne zdôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré považuje za správne (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a vzhľadom k odvolacím námietkam matky odvolací súd uvádza nasledovné:

8. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, dospel k správnym skutkovým zisteniam, pričom v odôvodnení sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Z ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. K inštitútu výživného pre maloleté dieťa treba pristupovať ako k bazálnemu právu dieťaťa, na ktorom sa majú podieľať obaja rodičia. Pokiaľ ide o materiálne podmienky, tie sa realizujú prostredníctvom povinnosti rodičov podieľať sa na vyživovacej povinnosti k svojim deťom podľa kritérií uvedených v ustanovení § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pokiaľ matka vytýkala súdu, že nevzal do úvahy skutočnosť, že otec získal peniaze z predaja bytu, ktorý bol v podielovom spoluvlastníctve bývalých manželov, a ktoré získané peniaze podľa jej názoru, má otec aj na výživné na deti, odvolací súd považoval uvedenú okolnosť vo vzťahu k zrušeniu vyživovacej povinnosti na maloleté deti za irelevantnú. Ani argumentáciu matky ohľadom jej nepriaznivého zdravotného stavu, zárobkových a majetkových pomerov nepovažoval odvolací súd za relevantnú, nakoľko tieto okolnosti nie sú dôvodom zbavenia sa vyživovacej povinnosti. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že rodič má zákonnú vyživovaciu povinnosť k dieťaťu, ktorá trvá do času, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Zdôrazňuje, že vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu nie je možné zrušiť, zákon o rodine nepozná žiadne subjektívne ani objektívne dôvody, na základe ktorých by mohla byť zrušená vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu. Za situácie súdom zisteného skutočného stavu, kedy súd prihliadol na sociálnu situáciu matky a jej zdravotný stav, odvolací súd konštatuje, že ostatným rozhodnutím súdu bola správne matka zaviazaná na plnenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa, na každé dieťa zvlášť, čím súd určil minimálny rozsah plnenia povinnosti matke podľa zákonných kritérií vyplývajúcich zo Zákona o rodine. V danom prípade súd prvej inštancie správne zamietol návrh matky na zrušenie výživného, pričom skutočnosť, ktorými dôvodila matka nevzal v úvahu, nakoľko správne poukázal na to, že ide o zákonnú povinnosť rodičov a túto nie je možné podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine zrušiť.

9. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu do nadbytočných detailov, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

10. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP.

12. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č. 233/1995 Z.z., alebo ak ide o rozhodnutie o starostlivosti o maloletého, styk s maloletým alebo inú ako peňažnú povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa štvrtej časti CMP.